

Første
+
Korintterbrev

ET GAMMELT BREV TIL DAGENS KIRKE

Smågruppeopplegg
taleserie våren 2021

1. Korinterbrev 1.18 – 2.16

Introduksjon

Forrige uke så vi på Paulus sin introduksjon til Korinterbrevet (1.1-9), og hvordan han begynner å adressere uenighetene som skapes i menigheten når de troende holder seg til ulike favorittlærere (1.10-17). Det ble nevnt at at når vi står overfor et problem som Paulus adresserer i korinterbrevet kan vi som en hovedregel lete etter henvisninger til evangeliet i bibelteksten. Da kan vi forstå bedre hvordan evangeliet fungerer og hvilke praktiske konsekvenser det har. I dette kapittelstudiet skal vi altså gjøre nettopp det; lete etter svar fra evangeliet som får oss til å blant annet unngå uenigheter og splittelse.

Kapittel 1.18-31

Les gjennom kapittel 1.18-2.15.

Paulus skriver først om Guds og menneskers visdom, deretter om at Guds Ånd har åpenbart Guds visdom.

Les teksten 1.18-1.31 en gang til. Lag en liste over de tingene du synes det ville føltes ydmykende å lese, om de var skrevet direkte til deg. Dette er kanskje en vanskelig oppgave, så i *Liste 1* på siste side finner du tre eksempler som traff meg, og som kan brukes videre i spørsmålene nedenfor i tilfelle det er vanskelig å finne egne svar.

Les 1.18-1.31 en tredje gang, men lag en mer oppløftende liste denne gangen. List opp de gode nyhetene du finner, som gjelder dem som blir frelst. Igjen; om de skulle være vanskelig å finne, er *liste 2* til eksempel på siste side. Men det er mye gøyere å finne momenter selv, så bruk gjerne litt tid på å prøve – det kan godt være at du legger merke til andre ting enn det jeg gjorde!

Sammenlign de to listene du nettopp laget. Spørsmål 1 og 2 nedenfor går ut på det samme, men de er formulert ulikt i håp om at det hjelper med å forstå dem.

1. Hvordan er punktene du skrev ned i liste 2 med på å eliminere enhver form for skam som liste 1 kan ha vært årsak til?
2. Hvilke punkter fra liste 1 har en løsning, eller fremstår nå som irrelevante? Hvorfor?
Hint: Sitter du helt fast går det an å sammenligne liste 1 og 2 på siste side. Punktene A-C matcher parvist.
3. Vi kan føye korinternes vanskeligheter med splittelse og uenigheter til liste 1. Vanskelighetene bunner i at de tror at noen mennesker (inklusive dem selv, sannsynligvis) er så mye bedre eller visere enn andre. Finner du grunner til at Paulus valgte å fokusere på Guds visdom, for å vise hvor irrelevant uenigheter om menneskelige lærere er? Har du punkter i liste 2 til å underbygge det?

2 Kapittel 1.18-31

Les kapittel 2.1-8.

Paulus gjør et poeng av at han ikke opptrådte med fremragende talekunst eller visdom, 2.1, det han var opptatt av var Jesus Kristus og ham korsfestet, 2.2. Han begrunner det med at troen ikke skulle bygges på menneskelig visdom, men på Guds kraft, 2.5.

1. Hva er *Guds kraft* som Paulus referer til i 2.5?
Hint: Du finner uttrykket *Guds kraft* to steder i teksten du allerede har lest før (1.18-31).
2. Hva er den visdommen som Paulus referer til i 2.6-8, og som var det han forkynte blant korinterne?
Hint: Se om du kan finne to steder i teksten 1.18-1.31 hvor det står noe om *Guds visdom* eller *visdommen fra Gud*.
3. Hva er likt med kraften, som troen skal bygge på, og den visdommen som Paulus forkynner?

Les kapittel 2.9-16.

4. Gud har åpenbart noe (Kristus korsfestet) ved sin Ånd som ikke kom opp i noe menneskehjerte, 2.9-10. Hvorfor kom det ikke opp i noe menneskehjerte? Hvordan skjønner vi at det ikke er menneskelig fantasi fra Paulus' (eller noen andres side)?
Hint: (1) Sammenlign 1.28 med Jesaja 53.3. (2) Romerne 7.18a (3) Lukas 9.23
5. Hvordan kan vi da forstå noe av Gud, 2.10-15? Gjelder det bare enkelte lærere?
6. Reflektér litt over vers 2.16. Hva mener Paulus med dette? Hva betyr det å ha «Kristi sinn»? Paulus skriver noe om det i Filipperne 2.5 ff.
7. Hvis det er sant at Kristus er både kraften og visdommen din, hvordan endrer det tilnærmingen din til livet?

Oppsumméring

Å være uenige om menneskelige lærere forutsetter (forhåpentligvis) en grunn til uenighet, altså at det enten er ulikheter i hva lærerne forkynner, måten de forkynner på eller hvilken status de har. Det gjør at man går rundt og tenker at den ene læreren er bedre enn den andre, eller at en selv er bedre enn naboen på grunn av at man følger den ene læreren, og ikke den andre. Ut fra teksten er det ingen grunn til å tro at noe av det som kan oppfattes som visdom i læreren har noe med budskapet fra Gud å gjøre. Menneskelig visdom er ikke verdt noe. Det er kun ordet om korset som gjelder. Vi er Kristi verk -ikke en eller annen lærers! Og på grunn av at Gud utvalgte det som blir foraktet, 1.28, er det Kristus som er vår kraft og visdom, rettferdighet, helliggjørelse og forløsning, 1.30.

Troen skal bygge på Guds kraft, 2.5, som er ordet om korset, 1.5, og forkynnelsen om den korsfestede Kristus, 1.23-24. Blant korinterne ville Paulus heller ikke vite av noe annet en Kristus korsfestet, 2.2. Det han forkynte, og det som troen skal være bygget på var det samme. Det er innholdet i det som blir forkynt som er viktig. Det er ikke viktig om det er Paulus, Apollos eller Kefas som forkynner. Og hvis det er Guds visdom som blir forkynt, så ser det uansett ut til at det er Guds Ånd som vitner.

Liste 1: En ydmykende liste

- A. Alt jeg kan og vet, gjør ikke min posisjon foran Gud noe bedre.
- B. Jeg vet godt at ordet om korset kan oppleves som idioti, (1.18), og at det noen ganger har ført til at jeg har vært en dårlig representant for det evangeliet jeg egentlig vil bekjenne.
- C. Jeg ligner noen ganger på jødene, men litt oftere på grekerne/hedningene i 1.22-23, med fokus på en mindre enn perfekt (menneskelig) visdom.

Liste 2: En oppløftende liste

- A. Det er ikke min egen kraft som er gjelder - ordet om korset er min kraft, 1.18.
- B. Jeg slipper å stresse, være egosentrisk og overopptatt av hva jeg og hodet mitt kan få til når Gud har kontroll. Jeg kan hvile i at Gud er visere enn meg, 1.24-25.
- C. Jeg er Guds verk i Kristus Jesus, så han *er min visdom, rettferdighet, helliggjørelse og forløsning*, 1.31.
- D. Gud gjør hva han vil, han har makt til å ikke behøve å bry seg om hva verden syns, 1.27-28.